

Det var det, vi gjorde, da vi indgik integrationsaftale med regeringen. For os var det vigtigt, at vi fik sat ind med noget bedre sprogundervisning; for os var det vigtigt, at vi fik skabt en bedre integration, og at vi fik sikret, at der kom nogle flere penge til at kigge kontanthjælpsmodtagernes sager igennem igen.

Når vi taler om resten af udlændingepolitikken, vil jeg egentlig godt tage det her med tvangsægteskaber op, for vi prøvede jo under den tidligere regering at gøre alt, hvad vi kunne mod tvangsægteskaber. Desværre var det sådan, at de blev ved med at finde sted. Der blev i hvert fald ved med at være ret mange unge kvinder, som ikke selv kunne vælge, hvem de gerne ville gifte sig med.

Derfor er vi gået med til 24-års-reglen og altså ikke, fordi vi er gift med regeringen; det ægteskab kunne jeg ikke tænke mig at deltage i. Vi er gået med, fordi vi mener, at det var måden at give de her unge kvinder nogle flere valgmuligheder i tilværelsen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil så godt have uddybet hele det her spørgsmål om at gå et skridt i den rigtige retning. Er det et skridt i den rigtige retning, når man i en integrationsaftale tager nogle ydelser fra folk? Fru Lotte Bundsgaard har tidligere talt imod kontanthjælpsloftet, men på det her område laver man jo præcis det samme over for en bestemt gruppe mennesker, hvis de ikke kommer ind på arbejdsmarkedet.

Jeg vil også godt have at vide fra fru Lotte Bundsgaard, hvad det er for et skridt i den rigtige retning, der er taget med den udlændingepolitik, der føres i dag. Den udlændingepolitik, som går ind for stramninger, stramninger, og som nu har ført til de resultater, vi kan se, hvor en flygtning kan vende tilbage til det her land efter at være blevet udvist en gang og efter at have været fængslet og tortureret i 2 år i et iransk fængsel. Er det et skridt i den rigtige retning?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt sige, at hvis vi kan få lov til at få indflydelse på politikken, går vi gerne med i forlig. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr tager selv forklædeydelser op. Vi har fra starten sagt, at det er dybt problematisk for det danske samfund, at vi har en ydelse, som holder kvinderne derhjemme; som

holder dem væk fra arbejdsmarkedet; som holder dem væk fra den sprogundervisning, vi gerne vil have dem til at deltage i; som holder dem væk fra, at de lærer det samfund at kende, som de skal opdrage deres børn i.

Derfor har vi fra starten sagt, at vi vil have afskaffet forklædeydelser på den måde at sikre, at mødrene kan være med til at sikre, at deres børn bliver bedre integreret i det danske samfund. Vi har også sagt, at der er en gruppe kontanthjælpsmodtagere, som ikke er i gang, og hvor man ikke bare med pilsken kan sige: Kom I bare ud og kom i gang.

Derfor var det afgørende for os og et skridt i den rigtige retning, at vi fik sat 580 mio. kr. af til, at kommunerne kan gøre en ekstra indsats over for nogle af de mennesker, der har det sværest i Danmark.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hvordan kan fru Lotte Bundsgaard fremstille regeringens finanslovsforslag som et spareforslag? Der er jo tale om øgede udgifter på en lang række områder. Der er sat penge af til forskning og uddannelse; der er sat penge af til børnefamilier; der er sat penge af til ældre; der er sat penge af til sygehuse; og der er sat penge af til miljøet. Det er ekstraordinære midler, som skal være med til at fremme udviklingen på alle de områder. Det er da direkte demagogisk at fremstille det som et spareforslag.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det, jeg helt klart sagde i min tale, var, at når det går godt i Danmark, er det tiden til at gøre gode tider bedre. Det vil sige, at det er tiden til, at man investerer i fremtiden og sikrer, at Danmark også hænger sammen på lang sigt. Hvad gør regeringen? Lad os prøve at tage et område, som statsministeren selv fremhævede i sin åbningstale, nemlig at vi skal have uddannelse i verdensklasse. Hvad gør regeringen i deres finanslovsforslag? De sætter 10 mio. kr. ekstra af til hele uddannelsesområdet.

Der er det jeg spørger, om ikke det var i gode tider, at man burde investere noget mere i uddannelsen, nemlig sikre, at vores børn lærer det, de skal; sikre, at der er penge nok til voksen- og efteruddannelse, sådan at den slagteriarbejder, der mister sit job, har ordentlige kvalifikationer til at gå videre til et nyt job. Det mener jeg ikke at regeringen gør.